

KJÆRE VENNER OG KAMERATER

Først ville jeg gjerne uttrykke min takknemlighet overfor de som har organisert dette møtet for å gi meg muligheten til å tale til denne forsamling ved feiringen av arbeidernes dag. 1. mai er dagen for den internasjonale arbeiderklassens solidaritet, og blir virkelig feiret i de frigjorte deler av Eritrea, med ekte inspirasjon fra samlingen om kampen for rettferdighet, som bare kan oppnås gjennom arbeiderklassens seier.

Det eritreiske folkets generelle historie, og spesielt deres revolusjonshistorie, er svært lang. Eritrea er et land med et bondesamfunn som har vært offer for gjentatt kolonialistisk aggresjon, på grunn av landets strategiske plassering. I midten av dette hundreåret, mens landet var en koloni under det italienske imperium, ble det opprettet en rekke lett-industri og tung-industri bedrifter. Dette forårsaket at mange tusen bønder strømmet inn i byene og etterhvert dannet en arbeiderklasse.

Siden den oppsto har den eritreiske arbeiderklassen kjempet i fronten i vårt folks kamp for nasjonal uavhengighet og sosial frigjøring. I 1950'årene ble det dannet sterke fagforeninger, og med alle midler motarbeidet de unionen med Etiopia, som markerte begynnelsen på dette nabolandets anneksering av Eritrea. Ettersom regimet i Etiopia raskt konsoliderte sin kontroll med forholdene i Eritrea, ble arbeiderklassen dets første mål. For å ødelegge fagforeningene avviklet Haile Selasse's feudale regime industrien. På tross av den grusomme undertrykkningen fra den etiopiske koloni-regimet, organiserte de eritreiske arbeiderne landsomfattende streiker. De etiopiske sikkerhetsstyrkene svarte med å henrette fagforeningsledere og fengsle alle aktive medlemmer. Da den væpnete kampen begynte tidlig på 60-tallet, dannet arbeiderne i de gjenværende fabrikkene undergrunnsgrupper og bidro aktivt med støtte til den væpnete kampen på landsbygda, ved økonomisk støtte og finansiell sabotasje av koloni-administrasjonen. Arbeider-gruppene konsoliderte seg og utvidet gradvis til fabrikk-avdelinger og senere by-avdelinger.

Etter at de forårsaket fallet til det USA-støttede regimet i Etiopia, kjemper det eritreiske folket idag mot det Sovjet-støttede regimet i Etiopia. I løpet av denne lange kampen har de eritreiske massene vært undertrykt og utbyttet på det grusomste. Vårt land er okkupert med makt av de etiopiske undertrykkerne, som nyter godt av Sovjetunionens støtte.

Venner og kamerater, vi kjemper en folkets kamp, og den ledes av den revolusjonære selv-tillit i ordets egentlige forstand. Derfor kan ikke noen makt, uansett hvor stor eller velutrustet den er, reversere målet for vår kamp.

I de siste syv årene har den etiopiske kolonialisering lagt landet i ruiner i sin kampanje for å utrydde den eritreiske revolusjon. Den har ført hensynsløse militære kampanjer, stygge politiske knep og økonomisk trykk for å bringe revolutionen på kne. Den siste militære offensiv ble startet den 27. januar i år - med full medvirkning fra Sovjet og landene styrt av Sovjet i regionen, i hovedsak Libia og Sør Jemen. Ikke bare var en stor arme av 130 000 soldater, sovjet rådgivere, jemenske flyvere og libianske finansiering involvert, men også en storslagent bruk av dødelig nervegass.

Det eriteiske folk, væpnet bare med viljen til å bli fri, lykkes i å ødelegge den etiopiske juntas og dens støtteres mål, som de kalt den "endelige løsningen". Mange djerve angrep ble utført på lufthavn, med ødeleggelse av Mig-fly og personell fly. Denne enorme arme, som ble sendt fra fire retninger, ble stanset med hell og i noen tilfelle måtte vende tilbake og etterlate seg tusenvis av døde soldater. Nesten 17 000 soldater hittil har omkommet, de andre har blitt demoralisert. Ettersom slagene fortsetter, intensiveres de brutale reprisialer på uskyldige mennesker. Hundretusener tvinges med overlegg til å sulte og stryke med ved at deres landsbyer og avlinger brennes. Mange eritreere som bor i etiopiske byer forsvinner uten spor. Bølger av nye flyktninger rapporteres også å være i leir under fryktelige forhold i ørkenområdet i Sudan.

Ved denne anledningen, appelerer vi til det norske folk til å støtte opp om den rettferdige kamp som eritreerne kjemper og fordømme sterkt folkemordet som den eritreiske militære junta og dens støttere utfører.

Leve den eritreiske revolusjon!

Leve vennskapet mellom det norske og det eritreiske folk!